

даніе всичко-то време почти е употребилъ на проповѣдь въ Іерусалимскій-тъ храмъ; то по примѣръ-тъ на Божественый учитель, вѣрующи-тъ въ първи-тъ три дена почти отъ утрень-та до вечерь-та прекарватъ време-то си въ църквѣ на Богослуженіе и слушаніе на евангелскѣ-тъ проповѣдь. Въ Първи-тъ три дена презъ страстнѣ-тъ седмицѣ на часове-тъ ся прочитва всичко-то четвроевангеліе отъ Рождество Христово (въ евангеліе-то отъ Матѳея), до първо-то страстно евангеліе (Іоан. XIII, 31): **нынѣ прослависѣ Сынъ человѣческій и Богъ прослависѣ о Немъ** Съ прочитваніе-то на евангеліе-то, като ны наумѣва всичкій-тъ земный животъ на Господа нашего Іисуса Христа, Негово-то Божественно ученіе и безпредѣлнѣ-тъ Му любовь къ-то бедствующій-тъ человѣческій родъ, Св. църква ни наумѣва, че Господь грядый на колѣню страсть, безъ да е сѣгрѣшилъ въ нищо, и че Той по собственнѣ-тъ си волю пріима смърть, грѣхъ ради нашихъ и нашего ради спасенія. Като ни приготвяла по този начинъ къ-то благоговѣйно въспоминаніе за страсти-тъ Христови, Св. църква ны побужда къ-то духовно бодърствованіе въ тѣзи велики дни, съ умилително пѣніе на тропаря: **Се женихъ грядетъ въ полнощи, и блаженъ ракъ, егоже обратетъ бдѣща блюди ꙗко дѣше мѡѡ, не сномъ отаготисѣ, да не смерти предана бѣдѣши и пр.**

§ 103. **Богослуженіе въ пондѣльникъ на страстнѣ-тъ седмицѣ.** Въ великія пондѣльникъ на вечерно-то и утренно-то богослуженіе, въ стихири-тъ и тропари-тъ на канона ся възбужда въ души-тъ на вѣрующи-тъ сѣкрушеніе за грѣхове-тъ, а чтеніе-то на дневно-то евангеліе за безплоднѣ-тъ смоковницѣ ся приспособлява къ-то сѣстояніе-то на нераскаянны-тъ грѣшници. Въ църковнѣ-тъ службѣ ся въспоминава още цѣломудренный-тъ Іосифъ, като прообразъ на Іисуса Хри-